

ת"פ 675/08/15 - פרקליטות מחוז צפון- פלילי נגד משה חיים אורבך

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 675-08-15 פרקליטות מחוז צפון- פלילי נ' אורבך(עציר) 17 מרץ 2016
מת 687-08-15

לפני כבוד השופט מנחם מזרחי

המאשימה פרקליטות מחוז צפון- פלילי

נגד

הנאשמים משה חיים אורבך (עציר)

גזר דין

הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בשלוש עבירות: מעשי המרדה, החזקת פרסום המסית לאלימות, החזקת פרסום גזעני, ואפנה בעניין זה להכרעת הדין מיום 18/02/2016, לקביעות ולמצאים שבה.

בקליפת אגוז, מדובר במסמך שאותו חיבר והחזיק הנאשם, שכותרתו "מלכות הזדון", תיארת את תוכנו בהכרעת הדין.

ביחס למסמך זה, קבעתי בהכרעת הדין (עמ' 18-19) כי מדובר במסמך "המכיל מרשם ברור, הנחייה אופרטיבית, מפורטת, צעד אחר צעד...כיצד יש לבצע מעשים אלימים...המסמך כולל מטרה ברורה...להוציא כמה שיותר פצועים ברמה חמורה...זהו מסמך חריף וקיצוני, שכל כולו הסתה סדורה לפעילות עבריינית, והנחייה ברורה לנקיטה באלימות כלפי רכוש ונפש של האוכלוסייה הערבית במדינה".

הצדדים הציגו לבית המשפט גזרי דין שונים, איש איש, כפי הבנתו, במטרה לשכנע בדבר מתחם הענישה, ואכן, כל מקרה לנסיבותיו, אין אלו עבירות שכיחות, וניתן להסיק מגזרי הדין השונים, לעניינו, אך בשינויים המחויבים.

אפנה לדנ"פ 1789/98 מדינת ישראל נ' כהנא (27/11/2000) בכל הקשור לפרסומו של הכרוז המתואר בעמוד השני, נדון לארבעה חודשי מאסר.

אפנה לע"פ 3338/99 פקוביץ' נ' מדינת ישראל, פ"ד נ"ד (5) 667, שם נדון ל-42 חודשי מאסר בפועל, ביחס לשני אישומים, הראשון בעל דימיון למקורו, מבחינת הפוטנציאל החמור, השני עניינו הצתה.

אפנה, לע"פ 2831/95 אלבה נ' מדינת ישראל, פ"ד נ (5) 221, 24 חודשי מאסר בפועל, אך בעניינו 5 אישומים,

עמוד 1

חלקם חמור יותר, כאשר רק אחד מקים דמיון לעניינו.

אפנה לת"פ 1831/06 שלום ירושלים מדינת ישראל נ' נועם פדרמן, 4 חודשי מאסר בעבודות שירות.

אפנה לת"פ 40492-12-14 מחוזי באר שבע בעניינו של אבו קוש, שם פירט כבוד השופט ביתן מספר גזרי דין, המקימים דמיון לעניינו.

כאמור, כל מקרה לנסיבותיו.

התכלית העומדת אחר העבירות בהן הורשע הנאשם, היא ברורה, השמירה על ערכי המשטר היהודי-דמוקרטי, על הלכידות החברתית, על מרקם החיים העדין, הקיים בין סוגי אוכלוסייה, לדור יחד בכבוד הדדי ובשלום, מניעת ליבוי השנאה והאיבה בין החלקים השונים של העם.

כאשר אני שוקל את עניינו של הנאשם, נוכח המסמך המדובר, בסביבה הפסיקתית, אני מגיע למסקנה, כי מתחם הענישה הראוי נע בין 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל ל-30 חודשי מאסר לריצוי בפועל, יחד עם ענישה נלווית.

אציין, כי אני סבור שיש לקבוע מתחם אחד, למרות שמדובר בשלוש עבירות שונות, שכן מדובר במעשה אחד- יצירתו והחזקתו של המסמך.

אני שוקל לחומרא את הנתונים הבאים:

המסמך עצמו, תוכנו, כל כולו הסתה ברורה לביצוע מעשי אלימות חמורים, בבחינת "לך תעשה", "לך תבצע", תוך פירוט רב, והנחייה כיצד להימנע מלהיתפס.

המסמך "חי" בתוך סביבתו, והוא אמור היה ליפול על אוזניים קשובות, שיובילו ידיים ורגליים נחרצות, לנקוט באלימות קשה וחמורה, כלפי רכוש ואדם.

קיים למסמך זה פוטנציאל חריף שבכוחו לגרום לאלימות חמורה.

אמנם המעשה לא נעשה, כלומר המסמך טרם הופץ, אין להוכיח קשר סיבתי ישיר, בין תוכנו לבין מעשה אלים אשר בוצע בעקבותיו, אך עדיין ניתן לקבוע, כי קיימת הסתברות גבוהה שאם היה מופץ, היה מוביל לנקיטה למעשים אלימים מאוד.

הנאשם ניהל משפט.

הנאשם לא הודה, לא הביע חרטה, דבר המלמד כי הסיכון להישנות התנהגות עבריינית, עדיין קיימת.

אני שוקל לקולא את הנתונים הבאים:

עברו הפלילי של הנאשם כולל ארבע הרשעות קודמות, אולם הוא אינו מהמכבידים, ומלבד מאסרו הנוכחי, הוא לא ריצה עונשי מאסר לתקופות ארוכות ונכבדות (ב"מ 1).

הנאשם צעיר.

הנאשם עצמו לא נקט במעשי אלימות, הוא לא הוביל, מבחינת קשר סיבתי ישיר, למעשה אלים.

אין מדובר במי ששידל אדם אחר לבצע מעשה אלים, והמעשה בוצע. עניינו של זה שונה מעניינו של הנאשם.

הנאשם נדון במסגרת ת"פ 14269-03-15 (שלום ירושלים) ביום 25/10/2015 לארבעה חודשי מאסר בפועל. הצדדים היו חלוקים ביניהם מה דינו של מאסר זה, האם להביא תקופה זו בחשבון, כנבלעת לתקופת מעצרו (מיום 19/07/2015).

אני סבור, כי אם אביא בחשבון את תקופת מאסרו, להבדיל מתקופת מעצרו, משמעות הדבר, מחיקה, למעשה, של כל ארבעת חודשי המאסר שנגזרו עליו, כאילו הוא לא נדון כלל, ולא ראוי כי הנאשם ייחנה מנתון זה, רק משום שהוא עצור, בבחינת חומרת מצבו המשפטי תוביל דווקא להקלה בעונשו, בפועל.

כאשר אני משקלל את כל הנתונים, כפי שקבעתי בהכרעת הדין, אופיו החרף של המסמך, שכל כולו הסתה לאלימות, בסביבת "חיו" של אותו מסמך, הפוטנציאל ההרסני, אם יגיע לאוזניים קשובות, וללב חפץ אלימות, נוכח יתרת הנסיבות, אני מגיע למסקנה כי יש להטיל על הנאשם ענישה בעלת משמעות, אשר תמחיש לו את חומרת מעשיו, תרתיע אותו ואת הרבים מפני פעילות דומה, תבהיר לו כי בתי המשפט לא יקלו ראש במעשים שבכוחם לפגוע או לערער את המרקם העדין של האוכלוסייה במדינת ישראל.

לאור כל האמור, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 24 חודשי מאסר בפועל, לריצוי מיום מעצרו ה-19/07/2015, כאשר לא יבואו בחשבון ארבעת חודשי המאסר, שנגזרו עליו במסגרת ת"פ 14269-03-15.

ב. 6 חודשי מאסר, שאותם לא ירצה הנאשם, אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו על עבירה בה הורשע, או עבירה שיש בה יסוד של אלימות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז בתוך 45 ימים.

ניתן והודע היום ז' אדר ב' תשע"ו, 17/03/2016 במעמד הנוכחים.

מנחם מזרחי , שופט

הוקלד על ידי אתי כהן